

VIJFTIENDE ZONDAG DOOR HET JAAR

152 EERSTE LEZING *Jes., 55, 10-11*

De regen maakt de aarde vruchtbaar.

Uit de Profeet Jesaja

Zo spreekt de Heer

- 10 „Zoals de regen en de sneeuw uit de hemel vallen
en daar pas terugkeren
wanneer zij de aarde hebben gedrenkt,
haar vruchtbaar hebben gemaakt en haar met groen hebben bedekt,
wanneer zij het zaad aan de zaaier hebben gegeven
en het brood aan wie moet eten;
11 zó zal het ook gaan met het woord
dat komt uit mijn mond ;
het keert niet vruchteloos naar Mij terug ;
het keert pas weer wanneer het mijn wil heeft volbracht
en zijn zending heeft vervuld.”

TUSSENZANG *Ps. 65 (64) 10abcd, 10e-11, 12-13, 14*

Het zaad viel op goede grond en bracht vrucht voort.

Gij hebt ons land verzorgd en besproeid,
het rijk en vruchtbaar gemaakt.

Het hemelwater stroomt neer op de akkers
zo maakt Gij ze klaar voor de oogst.

Gij drenkt de voren en effent de kluiten,
Gij weekt ze met regen en zegent het zaad.

Zo is heel het jaar omkranst met uw gaven,
op al uw wegen ligt vruchtbaarheid.

Op eenzame steppen glinstert de dauw,
een gordel van heerlijkheid ligt om de heuvels.

De beemden dragen een kleed van kudden,
de dalen een deken van graan
het is al jubel en lofzang.

153 TWEEDE LEZING *Rom., 8, 18-23*

De schepping verlangt vurig naar de openbaring van Gods kinderen.

Uit de brief van de heilige apostel Paulus aan de christenen van Rome

Broeders en zusters,

- 18 Ik ben ervan overtuigd,
dat het lijden van deze tijd niet opweegt
tegen de heerlijkheid
waarvan ons de openbaring te wachten staat.
19 Ook de schepping verlangt vurig
naar de openbaring van Gods kinderen.

- 20 Want zij is onderworpen aan een zinloos bestaan,
niet omdat zij het zelf wil,
maar door de wil van Hem
die haar daaraan onderworpen heeft.
Maar zij is niet zonder hoop,
- 21 want ook de schepping zal verlost worden
uit de slavernij der vergankelijkheid
en delen in de glorierijke vrijheid van de kinderen Gods.
- 22 Wij weten immers
dat de hele natuur kreunt en barensweeën lijdt,
altijd door.
- 23 En niet alleen zij, ook wij zelf,
die toch reeds de eerstelingen van de Geest hebben ontvangen,
ook wij zuchten over ons eigen lot,
zolang wij nog wachten op de verlossing van ons lichaam.

ALLELUIA *Lc., 21, 36*

Alleluia.

Weest te allen tijde waakzaam
en bidt dat ge stand moogt houden
voor het aangezicht van de Mensenzoon.

Alleluia.

154 EVANGELIE *Mt., 13, 1-23 of 1-9*

Een zaaier ging uit om te zaaien.

Uit het heilig evangelie van onze Heer Jezus Christus
volgens Matteus

- 1 Op zekere dag verliet Jezus zijn huis
en ging aan de oever van het meer zitten.
- 2 Toen verzamelde zich bij Hem een menigte zó talrijk,
dat Hij in een boot moest stappen om daar plaats te nemen,
terwijl de hele menigte langs het strand bleef staan.
- 3 Hij sprak tot hen over vele dingen in gelijkenissen.
„Eens - zo begon Hij - ging een zaaier uit om te zaaien.
- 4 „Bij het zaaien viel een gedeelte op de weg
en de vogels kwamen het opeten.
- 5 „Een ander gedeelte viel op de rotsachtige plekken,
waar het niet veel aarde had ;
het schoot snel op omdat het in ondiepe grond lag.
- 6 „Toen de zon was opgekomen,
kreeg het te lijden van de hitte,
zodat het verdorde bij gebrek aan wortel.
- 7 „Weer een ander gedeelte viel onder de distels en deze schoten op,
zodat het verstikte.
- 8 „Een ander gedeelte tenslotte viel op goede grond
en leverde vrucht op
deels honderd-, deels zestig-, deels dertigvoudig.
- 9 „Wie oren heeft, hij Juistere.”
- (10 Zijn leerlingen kwamen Hem vragen
„Waarom spreekt Gij tot hen in gelijkenissen?”
- 11 Hij gaf hun ten antwoord
„Aan u is het gegeven
de geheimen van het Rijk der hemelen te kennen,

maar aan hen is het niet gegeven.

- 12 „Aan wie heeft, zal gegeven worden, en wel in overvloed;
maar wie niet heeft,
hem zal nog ontnomen worden, zelfs wat hij heeft.
- 13 „Als Ik tot hen spreek in gelijkenissen,
dan is het omdat zij,
ofschoon zij ogen hebben, niet zien
en ofschoon zij oren hebben, niet horen of begrijpen.
- 14 „Zo wordt in hen de profetie van Jesaja vervuld die aldus luidt:
Met uw oren zult gij luisteren en toch niet verstaan,
met uw ogen zult gij kijken en toch niet zien.
- 15 „Want verhard is het hart van dit volk,
met hun oren luisteren ze slecht en hun ogen doen zij dicht,
uit vrees dat zij zouden zien met hun ogen,
met hun oren zouden horen,
met hun hart zouden verstaan,
zich zouden bekeren en Ik hen zou genezen.
- 16 „Maar gelukkig uw ogen, omdat zij zien,
en uw oren, omdat zij horen !
- 17 „Want voorwaar, Ik zeg u
Vele profeten en rechtvaardigen hebben verlangd
te zien wat gij ziet, maar zij hebben het niet gezien;
en te horen wat gij hoort, maar zij hebben het niet gehoord.
- 18 „Gij dan, luistert naar de gelijkenis van de zaaier
- 19 Zo dikwijls iemand het woord van het Koninkrijk wel hoort
maar niet begrijpt,
komt de boze en roofst wat gezaaid ligt in zijn hart;
dat is hij die op de weg gezaaid is.
- 20 „Die op rotsachtige plekken werd gezaaid,
is hij die het woord hoort
en het terstond met blijdschap opneemt
- 21 maar hij heeft geen wortel geschoten, hij leeft bij het ogenblik,
en als hij omwille van het woord onderdrukt of vervolgd wordt,
komt hij onmiddellijk ten val.
- 22 „Die gezaaid werd tussen distels is hij die het woord wel hoort,
maar dit wordt door de zorgen van de wereld
en de begoocheling van de rijkdom verstikt
en zo blijft het zonder vrucht.
- 23 „Maar die in goede aarde werd gezaaid,
is hij die het woord hoort en begrijpt
en daarom vrucht draagt ;
bij de één is de opbrengst honderdvoudig,
bij een ander zestigvoudig en bij een ander dertigvoudig.”)

“De schepping verlangt vurig naar de openbaring van Gods kinderen.” (Romeinen 8,19)

Inleiding

Alles heeft deze zondag met groeien te maken. Groeizame regen, de geboorte van een kind na maandenlange groei in de moederschoot, en de groei van het graan op het land.

Eerste lezing: Jesaja 55, 10-11

Het Woord van God komt van boven. Maar niet als een bliksem die met veel kabaal inslaat. Eerder als regen en als sneeuw die geruisloos neer dwarrelt. Ongemerkt is deze stille neerslag de oorzaak van de sappige peer en van het knapperige brood. Je zou het niet zeggen, maar het is zo. Zo gaat het in ons leven ook. We nemen het Woord in ons op, thuis en in de kerk. Het resultaat is niet pats-boem direct te zien. Jammer voor mensen die nú resultaat willen. Maar op termijn groeit er allerlei moois en voedzaams. Sappige vrucht van de Geest. Brood dat kracht geeft. Dan pas is de missie van het Woord volbracht. Het keert als dankzegging terug naar zijn afzender, God.

Gebed: Heer, doordrenk mijn dorstige hart met uw regen.

Spreek: Wat groeit, maakt geen lawaai.

Tweede lezing: Romeinen 8, 18-23

Een geboorte is een heel gebeuren. Maandenlang leeft men er naartoe en ziet men er tegenop. Dan komen de pijnlijke weeën, die elkaar uren- of zelfs dagenlang opvolgen. Tenslotte de persweeën, die kort en hevig zijn. Dan verschijnt de nieuwe mens, eerst het hoofd, spoedig ook het lichaam. Hij wordt ‘geopenbaard’, om het Paulus’ woord te zeggen. Sint Paulus vertelt ons dat heel de schepping/de natuur zwanger is. Er is in het verborgene een nieuwe mens op komst. En al spreken we van een ‘blijde verwachting’, die blijdschap wordt soms flink overstemd door de pijn. Heeft God de wereld voor niets gemaakt? Eindigt alles in chaos en pijn? Maar de Heilige Geest staat als verloskundige aan het bed, bemoedigend. De nieuwe mens die op komst is, dat zijn wijzelf. Wijzelf zullen nieuwe mensen worden. We zijn als kinderen in de moederschoot. Met een vaag idee van hoe het leven daarbuiten is. Veel groter, met glorierijke vrijheid. Maar het geboortekanaal is eng.

Gebed: Heer, vermeerder in ons de goddelijke deugd van de hoop.

Vraag: Wat merkt u van het ‘kreunen’ en de ‘barensweeën’ van de schepping?

Evangelie: Matteüs 13, 1-23

Jezus vertelt gelijkenissen. Een kind kan ze begrijpen. Alledaagse ervaringen zijn vol verwijzingen naar Gods Rijk. Toch moet je wel een horend hart en innerlijke ogen hebben. In vers 10-17 gaat het over mensen die ziende blind en horende doof zijn. Hun hart is verhard. Ze begrijpen Gods wegen niet, ze zien zijn sporen nergens. Niet omdat hun IQ laag is. Misschien hebben ze wel een stapel diploma’s en een reeks titels voor hun naam. Maar ze willen God niet opmerken. Dan zouden ze zich moeten bekeren. Ze zouden moeten genezen – ‘hoezo, ben ik ziek dan?!’ Maar voor wie kijkt als een kind, zijn de gelijkenissen heel toegankelijk. De gelijkenis van het zaad houdt ons een spiegel voor. Het kan op vier manieren aflopen met het zaad van het Woord. (1) Horen zonder begrijpen. (2) Oppervlakkig enthousiasme dat niet tegen een stootje kan. (3) Bezorgdheid en ambitie verdringen het Woord. (4) Het Woord draagt overvloedig vrucht.

Gebed: Heer, maak mijn hart tot goede grond.

Vraag: Hoe vatbaar ben ik voor de ‘begoocheling van de rijkdom’ (vs. 22)?